

— Привіт, Броньку, — малюк завролоф підбіг до свого друга бронтозаврика.

— Привіт, Завре! Що робитимемо сьогодні?

— Може, знов у квача пограємо? — запитав Завр.

— Набридло у квача! Ходімо краще на он ту гору. Дізнаємося, що там робиться.

І вже за годину мандрівники підійшли до гори.

Її вершина ховалась у димі. У небі із жахливими криками кружляли птеродактилі.

Друзі продовжили йти і скоро ввійшли в клуби дивного диму.

— Здається, це не дим, — принюхався Бронько. — Це більше схоже на туман.

— А чому ж він не тане? — здивувався Завр. — У нашій долині туман завжди розтає під променями сонця...